

Начальник		Підлеглий	
плюси	мінуси	плюси	мінуси
- Відсоток від хабарів підлеглих – стабільний дохід - Немає безпосередньої участі в дачі хабара - Менша вірогідність, що підлеглий сам видасть	- Якщо підлеглого упіймають – той може видати начальника - Організована група – обтяжлива обставина	- Ширше можливості – більше хабара - Під заступництвом начальника брати хабарі безпечніше	- Організована група – обтяжлива обставина - Віддає відсоток від хабарів

Ця система досить стійка і цим забезпечує стабільність корупційної діяльності.

Одержано 17.04.2018

УДК 355.1

Владислав Олександрович КОЖУХАР,

курсант 637 групи курсу № 10 Київського факультету

Національної академії Національної гвардії України

Науковий керівник: доцент кафедри правових дисциплін

Київського факультету НАНГУ кандидат юридичних наук, доцент Дручек О. В.

УКРАЇНСЬКІ СІЧОВІ СТІЛЬЦІ – НОСІЇ ДЕРЖАВОТВОРЧИХ ТРАДИЦІЙ, ВТІЛЕННЯ ІДЕЇ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ВІЙСЬКА

Українські Січові Стрільці (УСС) – військове формування, засноване на принципі добровільності (легіонерства), за ініціативи передових кіл галицько-українського суспільства, насамперед молоді, яке, будучи структурним підрозділом австро-угорської армії, під час Першої світової війни виступило зі зброєю в руках проти Російської імперії. Національне за своєю природою, військо УСС стало реальним доказом ідеї української незалежності та державницьких устремлінь київських князів та козацьких гетьманів. Січові стрільці позиціонували себе як продовжувачі славних традицій Запорізької Січі, захисники прав свого народу. Доказом того, що УСС стояли на позиції боротьби за Українську державу, стало прийняття ними військової присяги на вірність українському народові; закріплення в установчих документах у якості завдання УСС «визволення братів-українців з ворожих кайданів»; запровадження у підрозділах української військової термінології та практики спілкування виключно українською мовою. Серцевиною особового складу УСС були представники української інтелігенції, і саме цим пояснюється високий рівень духовності та активності у проведенні січовиками патріотичної, політичної, культурної, просвітницької роботи. Основою військово-патріотичного виховання січового стрілецтва було формування національної свідомості та державницько-соборницької ідеології як найвищих духовних та морально-етичних цінностей українського воїна. Воно опиралося на здобутки національного відродження у Галичині у межах політичних, економічних, культурно-просвітніх інституцій та масових молодіжних мілітарних організацій «Січ», «Сокіл», «Пласт», де ідейно, морально і фізично гартувалися майбутні захисники УНР-ЗУНР. Там почали закладатися морально-бойові риси стрільців і старшин Галицької армії: непохитна відданість національній ідеї, революційний оптимізм, товариська солідарність, сміливий молодечий запал, дух самопожертви у боротьбі за незалежну соборну Україну. Піднесення національної свідомості особового складу було постійним і провідним завданням командного складу, виховних, культурно-освітніх структур, армійського духовенства. Вустами розробника ідеології УСС першого керівника сотника Дмитра Вітовського було сформульовано засади державотворчої діяльності Легіону: «Наша мета – Незалежна і Соборна Українська держава... Щоб її досягнути, треба готувати нашу молодь, виховувати її у військовому дусі, в почутті обов'язку і щиро і повсякчасно працювати для добра України та в готовності стати у відповідну хвилину до збройної боротьби за неї». Ці слова не втратили своєї актуальності і сьогодні.

Протягом усього періоду свого існування УСС була організацією, яка, як ніяка інша, активно і послідовно, зі зброєю в руках, відстоювала національну ідею. Як заявляв Теофіл Мелень, «Українська справа живе, бо живе в таборі УСС». У період визвольних змагань українського народу 1917–1921 рр. ця ідея трансформувалася у державницьку ідею.

Спадкоємцями УСС і продовжувачами їх справи були київські Січові стрільці – найбільш віддані загони збройних сил УНР та Директорії. З почину УСС постала також легендарна Українська галицька армія (УГА). Без масового героїзму стрілецтва, його самопожертви та подвижницької діяльності неможливим було би формування Української військової організації (УВО), Організації українських націоналістів (ОУН), Української повстанської армії (УПА). Таким чином, Легіон Січових стрільців без перебільшення можна назвати підвалиною процесу побудови Збройних сил України, що було реалізовано в умовах незалежності України.

Одержано 17.04.2018

